

ժամից սաս լուպէ պահատ Թարթուր բաւական լինէն էր, բայց հասարակութեան բաւական նշանաւոր մասը ֆոյիներում և սնցքերում էր գտնուում: Լոսանիք մանաւանդ առաջին յարում մեծ ժամանակ պատարկ էին: Բայց զարկերը արդէն լինէն էր թարթում էին երկրորդ անգամ «Զօֆանի» առանկը: Բնմի վրա պատաստութիւններ էին տեսնուում, այնպէս որ դիրասաններն և երգիչներն մի մասը արդէն շորեր հագել էին, բայց նրանց մեծ մասը դեռ հագնուում էր: Ավերտուրը դեռ չէր ըստփել: Մի քանիսը ստուժ են, որ կրակը ըստփելուց ազատանալու դործիքի կայծից, որ փառեց փարպոլը, միւսներն թէ զգալուցութեան պատճառը մի բանն էր, որ վայր ձգել սպիրտի լամպը: Հրդեհի բախտն պատճառը ոչ ոք չը գիտէ և երեկ չէի իմանայ: Հրդեհը ամենից առաջ նրկահող կայծիմէր, սակայն, որ բնմի վրա էր նա հագին կարողացաւ ձայն հանել, երբ դեկորացիաները արդէն պրկում էին և բոցը տարածվեց ամբողջ բնմի վրա: Գերասանները փառեցին դէպի դռները, բայց շատերը չը նկատուի փառեցը, գնացին իրանց սենեակները իրանց սեփականութիւնը վերցնելու համար: Մի քանիսը հայնիկու սենեակներին կատարելապէս մերկ դուրս լուսնիցան: Այլ ժամանակ ձայն կարողուր բարձրացաւ: Բոցը տարածվեցաւ գահինմի մէջ: Թարթուրի գրան մօտ հաւաքման ժողովուրդը ներսից արտաքինի աղաղակ լուսնու կտուժ էին աղաղակներ, ինչոցիցեք, անեծքներ: Հասարակութիւնը փառում էր դէպի սնցքերը և այլ բոլոր արժեքը ծածկում էր ներսից լուսնու արտաքինի արդարակալ: «Ապատեցէ՛ք, ապատեցէ՛ք» Պատուահաններն մէջ մարդիկ երևցան, որոնք պատրաստ էին փողոցը դուրս թռչել: Անցքերը ծածկվեցան խաւարով, որ աւելի մեծ

շփոթեց հասարակութեանը: Միայն դահլիճն էր լուստարում և մի քանիսի ծանապարհը լուստարում էր: Ամենից արտաքինի տեսարան ներկայացնում էին սնցքերը և սանդուղիները: Նրանք մի լուսնու լցվեցան արժեքով, այնպէս որ անխորհել էր ոչ առաջ և ոչ յետ շարժվել: Մարդիկ միմեանց գլխի վրա էին թռչում, ընկնում էին և ծանապարհը կապում: Բացի այդ խաւարի մէջ շփոթման մարդիկ չէին կարողանում ծանապարհ գտնել: Ազատվեցան միայն այն ուժեղները, որոնք կարողացան ամենից առաջ դուրս ընկնել: Բոցը արդէն երևում էր լուստարի կողմի վրա, բայց դեռ կարեքով թարթուր էին գալիս: Մինչև անգամ հրդեհահաշնները դեռ տեղեկութիւն չուներին: Վերջապէս կան պոլիցիստանները և հրդեհահաշնները: Նրանցից մի քանիսը փառեցին դէպի կրակը: Միմեանց դուրսը դործում էին հրդեհահաշն մեքենաներ, ներսը աշխատում էին բանալի ջրանցքերը: Միմեանց մէջ հրդեհահաշնները բռնում էին մարդկաններին և դուրս էին բերում: Բայց պատահում էր, որ նրանք սխալմամբ ուժով դուրս էին բերում նրանց, որոնք կամուրջապէս մտել էին Պատուահաններին տնկելու համար: Վնասագաններն թիւը հասնում է 600:

ԱՐՄԱՅԻՆ ԼՈՒՆԻՐԻ

—Русский Курьер» լրագրում կարգում ենք, որ անգլիական «Standard» լրագրում հարգում է ինչ կոնս վարձով, ուղիորդելով Վիեննայի Ա. Պետերբուրգը, շահաւարտութեան ստացաւ: Երբևէ կայսերական Վեժուտիկայի հրատարական սանկեր ժամանակ, խառնվելով թէ փառաւոր կայսրի, թէ կոնս իրանստեղծի նա արեւելեան հարդի մասին կը բոլոր մանրամասնութիւններով, մանաւանդ փորձաքնն յարաբերութիւններին մասին իրատեսակով, Աւստրիայի և Ռուսիայի դէպի Հայաստանի և Բոսնիայի գրովիւնը: —Յրատարական լրագրները հարգում են,

որ Կամեթտան բաւական զգուշ գաւ արեւելու նոր միջնարարութիւններ հիմնելու պատճառով, և բոլոր շարժում և արձանագրան լուսնից գտնում են զիւրաշարժը Ռեբոնի միջնարարին նա առաջ կատարողները համար: Պատգամաւորներն ժողովը և փարզի մասնակցն մեծամասնութեան արձանագրութիւնը մասնակցն էին արեւելեան ինքնակազմութեան վրա, որը ի հարկ ինքն էր իր գրում, միջնարարով աղաղակի համար հակաաղաղակի նա, ինչպէս Վիբոն է, որին այնու ամենայնի, պատգամաւորներն մեծամասնութիւնը ծանապարհ էր: Պատգամաւորները, կարծես կամեթտում էին ապացուցանել իրանց նախկին առաջնորդին, որ իրանք բոլորովին նպատակ չուներ անպատան հնարանգիւն երան, և որ նրանք պատրաստ են պաշտպանել իրանց անխորհութիւնը և իրանց իրաւունքները նրա առաջ պատանգներն դէմ: —«Presse» լրագրին յօդուցից գրում են, որ բելգրադական միջնարդ զեղապետ Ռեմոնդին և Ռեպարալան ձայնը լրագրի կարգից: Կերտառի մէջ նուստեան անձամասնակցի պատուան: Կայսրի 16-ին միջնարդ պատանցից Կերտառից, որ նա 24 ժամուկ ընթացքում յայտնէ ընտանիքը գրում ինչպէս ինչպէս ինչպէս ազգութեանը: Կերտառից իր լրագրում պատանգներ, որ այդ պատանցը անհիշէ և որ միջնարդ կարող է երկ կամեթտում է, զատի կարգի նրան, ինչպէս, որ ընդունված է անեղ արձանագրական պետութիւնների մէջ: Բարգաւառապէս միջնարդ յարաբեր ժամանակ հրատարակել իր գիտարարութիւնը: —«Courrier d'Orient» լրագրին Բաթրէից հեռագրում են նախկինը 30-ից, որ Անգլիան զիջեց կամեթտարը Եւրոպայի արեւելեան այն ժամանակ, երբ միջնարդ դուրս կերպով խոստացաւ այնը բանի չը ձեռնարկել առանց անգլիական կառավարութեան համաձայնութեան և պարտաւորել ստիպելովին սուլ իր երկրի մէջ եղած դործերը լրացնելու մասին: —«Times» լրագրին հարգում է, որ առաջին միջնարդի զոր շերտերու պատճառով իրանց զիջել չառ չը՛նաները ծանապարհուցեց և հաշի կը սուլ իր ձորը իր ծանապարհուցութեան մասին: Նա, ինչպէս երևում է, չառ տեսը արդարաւորութիւնները դուրս բերել իր ծանապարհուցութիւնը: —«Journal de St. Petersburg» լրագրում հարգում է որ պ. Կոլիկով և լորդ Կիլբերնի աղաղակով Միջնարդից, աշխատելու համար նրան, որ Միջնարդ չառայի որ և է վերանորոգութիւնները սուլ Հայաստանին: —Երկրային «ПОРЯДОК» լրագրին հարգում են որ պրոֆեսոր Մոսկով գիտնով իր ընդողր բանի կարողութիւնը, յայտնել իր աղաղարար: Սկան մէջ Բիւսարկին խառն ընդդիմարական մտքեր: Մոսկովն ստում է որ գերեմանական աղբը սխալ է ցոյց ապ Ռուսիային իր պատանց

տեղը և համարել նրան որ անձամ մարդը, ինչպէս բարձր էլ լինի այդ մարդը, չէ կոտոր իրան ամբողջ ազգութիւնից բարձր համարել: Կերտառի կայսրի, առեւանգում է պրոֆեսորը, յայտն է իր բնաւորութեան գործիքնաւ, բայց գերմանական աղբը յայտնել է միայն աւելի էլ մեծ հաստատանութեանը և ստիպանութեանը: —Վիլհելմի Օպերա-Կոմիկի թատրոնի հրդեհի անդամաւորութիւնները արտաքինի են: Հրդեհը սկսեցաւ բնմից, սպիրտի լամպի բնկնելուց: Հանրապետները ոչ թէ աղաղակ, այլ կրակը տանում էր ինչպէս միմեանց վրա լայնվելով, միմեանց ինչպէս միմեանց համար իրանց նստում էին պատահանները փողոցի վրա և սպանում էին: Ասում են, որ գահերի թիւը հասնում է 900 է:

«ՄՇԱԿԻ» ՀՆՈՒԳԻՐՆԵՐ
ՄԻՋԱՋԳՈՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ
Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳ, 7 դեկտեմբերին Լրագրերի դեկտեմբերի 7-ից հարգում են, որ առաջին մասնակցողը վերաբնում է ջրային հարողակցութիւնների կանոնադրութիւնը:
ՓԱՐՏ, 7 դեկտեմբերին Իրատան ֆրանսիական դեպուան է նշանակվում ԱՅԼԵՐԻ մէջ:
Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳ, 7 դեկտեմբերին: Պետական բանկի 5% տոտանը առաջին շրջանի արժէ 93 թ. 25 Կ, երկրորդ 90 թ. 75 Կ, երրորդ 91 թ. 5 Կ, չորրորդ 90 թ. 75 Կ, հինգերորդ 90 թ. 62 Կ, ներքին 5% առաջին փոխառութեան տոտակը արժէ 224 թ. 75 Կ, երկրորդ 216 թ. 75 Կ, արեւելեան առաջին փոխառութեան տոտակը արժէ 90 թ. 25 Կ, երկրորդ 90 թ. 25 Կ, երրորդ 90 թ. 25 Կ, սոյն 7 թ. 80 Կ: Խուսայ 1 լուրդ Լոնդոնի վրա արժէ 25,35 1/2 պենտ: Ռուսայ 100 թ. Համրո զրկ վրա արժէ 216 մարկ 38 1/2 Կ, փարիզի վրա 267 ֆրանկ 5 սանտիմ: Բոքսայ տրամադանութիւնը հանգիստ է:

Խմբագիր—հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՄՐՈՒՆԻ

բարձրութիւնից ամեն մի շարժում, ամեն մի շնչնուն լրտեսում էր:
Լսեց միայն մէկը, որ աւելի պատճառ ուներ չը լսեւոր, լսեց նա, որ ուշաթափ, կիսեմատարած, ընկած էր իր սենեակի յատակի վրա: շենց որ դժբաղը մոր անանջին դէպուս շեղուցում էր քառը, նա մի մտախիտ հարեւածքով գնացեցաւ, աչքերը բաց արաւ, սկսեց շփոթում կերպով նայել իր շարժը: «Որքեցե՛ք» բառը բուրբուրան արժեպայծառ նրան: Նա իմոյնի վեր թուա և փոյից աղաղակ սենեակը: Այստեղ ճրագ չը կար: Երկար նա խաւարի մէջ խաբիտափելով, որոնում էր դուստի անկողնին: միմեան աղաղակը և ներքինին ճրագով ներս մտաւ:
Երեկան դեռ լաց էր լինում, կեղծորէ խղճաւորը կապուս վերջացած չէր. լնայտ սկսեց թեկն արժան, շարքի նա խառն: Երևում էր, որ աղաղակի մաստերի սաստիկ ճշշերուց, կուրկորի ուռչոցքը պայծալ էր և այժմ դուրս էր մայթիցում այնտեղ հաւաքման շարաւը: Այդ թէև օգտուաւ եր հիւանդին, բայց աղաղակի գործողութիւնը ոչ նրան բժշկելու և ոչ խնցղելու նպատակ ուներ: Նա միայն ցանկանում էր հիւանդի վրա դարձնել որ ուռչոցքներն և հատու իր նպատակին:
Տեսնելով իր դուստի գրուցները, մայրը մուկնաւար գրկեց նրան և սկսեց լաց լինել:
—Լնայ կը մեռնի երեխաս... կը մեռնի, փարիշան, հաւաքում էր նա, դառնալով դէպի աղաղակը:
—Փարիշանը մատող լինի քո հոգուն, տիկնոջ ջան, պատասխանում էր աղաղակը դառնացած ձայնով, և ձեռնդրուով, իբր թէ արտասուք սրբութեան է:— Երկիրը չը կայ, ամենին երկիրը չը կայ: Գտանքը անցաւ: Թող Աստուած ճարձաղի (այսպէս էր երկխոսի անուանը) ցուր իմ վրա բերէ, եթէ նրան մի բան պատահի:
Գերանի ներքինին ստանձ կանգնել էր, հեռուից նայում էր ցաւով տեսանալու վրա: Աղաղակի խնցքերը չը ճարձագոտցրին մորը, մանաւանդ երբ երեխան, թէև դառնալից լաց ինկուց, բայց գրուրը դրեց մոր կողքի:

Վրա, և ընկաւ մի տեսակ տնտային դրուժեան մէջ:
—Այդ լուս է, շատ լուս, առաջ նորա աղաղակը:—տեսնում էր, ճարձարը ծանգոտացաւ: Տեսնել կը բնէ, անուշ քնով կը բնէ:—հանգստացաւ: Աստուած էր այդպէս ատում Աստուածան երբ մտիկ տուցի, սասց, այս գիշեր կը ձայնով ուռչոցքը: Հինն նրա խաւար կատարուցի: Փառք բեր, տեր Աստուած, ճարձարը հանգստացաւ:
—Ինչո՞ւ նա սասց, երբ ուռչոցքը ձայնելու լինի, ինձ շատ խնայում տուէր: Այս բողբոջն էր գտնւում կը կանչուէի: Գիշերից կըմ վախեցում, ճարձարի համար գտնուելը չէր գտնւում:
Աղաղակի վերջին խառքերը փոքր ինչ միջինաբեցին տիկնոջը: Երան, Աստուած առաւտեան տեսաւ հիւանդին, սասց, շատ կարելի է, որ այս գիշեր ուռչոցքը ձայնի: Այն ժամանակ թէև փոքր ինչ արկն և շարաւ կը գայ բերանը, բայց գրանով փանցող կանցքի միայն պէտք է իրան շուտ խնայում տալ, որ ճարձարը դարձանները գործ դնէ:
Բայց ո՞վ էր այդ Աստուած... մի նախաձեռնով գինեւաճառ արկն, որ նախընթաց գիշերը իր տանը ընդունեց ծնայում հիւրերին:—տեր Աստուած, տարիքի կերպարանգով, Կարեն շարաւորներն նրա աշակերտի կերպարանգով, շարաւման Ստոփանտուն ինչանին հիւանդ կերպարանգով, իսկ Մէլիք-Փարապետի որդի Բալի գործարարին հանրէ Ֆերաշի կերպարանգով: Աստուած ձայնով էր խանի արկնը: Նուր Այդ ձայնովութեան առիթը նրա ունեցած երկու պարագան: Երան էր Երկն գինեւաճառ, նա շատ անգամ ծածուկ իր ձեռքով ընկեղներն էր բերում: Խանի համար, որը չէր ցանկանում իր ձեռքաների ձեռքով ստանալ, որպէս զի, իր գիշերաբարձեան տոլորութիւնը մանուկաններին չը յայտնի: Հաւատարմով Աստուած ամենայն խանէ ամենայն պատրաստ էր այդ գաղտնիքը: Իսկ կանանցիկ նա շարաւկութեան ունէր նրանով, որ նրան չառնէ հիւանդի անցքը, և իմանայ գիշերուայ անուշը, որովհետեւ ստանց գիշերուայ անուշը տալու, մասնապատանից և ոչ մէկը դռները չէր բաց անի:
Մինչև ներքինու վերադառնալը Փարիշանը բողբոջում պատրաստ էր ծանապարհ ընկնելու համար: Նա փախկեց իր գրուրը մի նստաշարով, ծածկվեցաւ իր կապապոյն շարաղի մէջ և գորտը զնայող Տիկնոջ մնաց միայնակ աղաղակ սենեակում, գրկած ունեցելով երեխան մարական կործող վրա, որը այդ միջոցին սաս-

տիկ բառանում էր: Երեկան այժմ աւելի անհանգիստ էր, գտնուում էր շերտի մէջ, և երբեմն ամբողջ մարմնով ցնցուում էր, կարծես աղաղակի արդիւ թնամորը կրկին սեղմում էին նրա կոկորդի վրա: Եթէ նա գիտեսոր իր նա պատասխանը, բոլորը կը պատուէր մորը, բայց ամեն ինչ կատարվեցաւ նրա նա, երբ նա քնած էր: Կանանցիկ բանով վառված էին չորս լայնարարներ: միայն, որտեղ տնկած էին շոր սեղանի զգնիւն, և իրաքանչիւրը գտնուում էր քառակուսի բանի մի անկիւնում: Հարեմները, զիջանները, լուսամտաներից լուս չէր երևում: Նրանք քնած էին, թէ արթնւում,—չայտնի չէ, բայց որովհետեւ նրանց հրամայում էր զենքը, թէկուր աշխատել էլ տանուալու լինել, պէտք է ցոյց տային, որ քնած են:
Կերպարան աղաղակի նա մտեցան առաջին դասը, կանայք բաղիւնցին: Դասն կտակց ճարգրին:
—Գիշերուայ անուշը:
—Բնայան, պատասխանեց ներքինին ճարգը: Լսելի ձայնով: Կանանցիկ բաղիւնցին:
Կանանցիկ բաղիւնց զուս գաւում, նրանց մասն մի երկայն ծածկված գալան (կորկոր), որ լուսաւորելու էր երկու շառանգներով: Այստեղից մի գուռ անանում էր դէպի մի երկրորդ փոքրիկ բան, որտեղ էր կանանցիկ խնամոցը: Այդ գահին անցնելու համար կարճուալ նորը հարցը մի քանի բանի, մի քանի դաւաններ, մինչև դուրս եկան խանի պատուով լայնարարները:
Կրում տիրում էր խաւար, իսկ բերդի փողոցները մէջ աղանկ և իրաքանցում: Մարդիկ ինչպապի նման դուռում-գուռներով վաղվում էին: Աղաղակի ներքինում թողեց կո ճանապարհի վրա, պատուիրելով իրան սպասել, իսկ ինքը շատեց դէպի Աստուած տունը:

(Կը շարունակվի)

ՏԵՂԵՆԱՆԻ ԵՄՊԵՐԱՆԻ ԱՆՍՏԱՆԻ